ANUL IV. — Nr. 937 EDIŢIA A DOUA SAMBATA, 7 SEPTEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vĕnzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 6 Septembre 1891.

FOLOASELE DINASTIEI

III

Orĭ cine a cunoscut România de acum 25 de anĭ şi o asemănă cu cea de astă-zĭ, nu poate nega că s'aŭ făcut marĭ progrese.

Luând ca punct de plecare acest fapt netăgăduit, linguşitoriĭ şi prefăcuţiĭ dinastici nu perd nicĭ un prilej de a atribui aceste progrese Dinastieĭ streine. Nemernicii uită că, prin aceasta, înjosesc neamul lor dând a înţelege că, fără un Suveran strein, Româniĭ ar fi fost incapabilĭ de a păşi pe calea progresuluĭ. Din fericire, istoria este de faţă pentru a restabili adevĕrul. Ea ne arată că tot ce s'a făcut, de la 1866 încoace, n'a fost de cât desvoltarea treptată şi firească a muncel maĭ multor generaţiunĭ precedente. Doriniĭ noştri pămĕnteni şi patrioţiĭ moldovenĭ şi muntenĭ aŭ lucrat şi aŭ semĕnat fără preget în cursul unei jumĕtăţĭ de secol; generaţiunea care a urmat a cules roadele şi generaţiunea actuală le culege încă. Iată cum se explică progresul de 25 de anĭ încoace.

Când a sosit în Ţară Domnul strein, El a găsit Unirea făcută şi indisolubilă, instituţiunĭ liberale şi democratice, legĭ organice votate şi sancţionate; în fine, organizaţiunea întreagă a Statuluĭ gata. Aceste toate însă funcţionaŭ abia de doĭ anĭ şi trebuia să fie experimentate şi puse în aplicare. Progresul făcut într'un pătrar de secol nu este dar de cât rezultatul aplicăreĭ instituţiunilor şi a legilor ce existaŭ maĭ înainte, dar ale căror roade nu s'aŭ putut manifesta de cât treptat. Se înţelege că, într'o organizare făcută atât de repede, s'aŭ strecurat erorĭ, imitaţiunĭ greşite din afară şi lacune numeroase, dar baza a fost bună şi dovada este că, pe această bază am trăit, am progresat şi progresăm încă.

Care este meritul Dinastieĭ streine, în această propăşire?

Ce ne dovedeşte că, fără Domn strein, n'am fi propăşit încă maĭ mult şi maĭ bine?

Din contra! Evenimentele ne aŭ arĕtat că Domnia streină nu ne a fost de nicĭ un folos; maĭ mult încă, voiŭ dovedi că Dênsa a avut o înrîurire din cele maĭ rĕŭ făcĕtoare asupra desvoltăreĭ noastre naţionale şi politice în lăuntru şi în afară:

Este o axiomă cunoscută că o Dinastie nu se poate susţine de cât prin popularitate. Această popularitate se formează maĭ ales prin convingerea că Dinastia reprezintă marĭ interese naţionale.

Pretutindenĭ Dinastiele se întemeiază pe identitatea de interese şi de aspiraţiunĭ naţionale ce există între ele şi popoarele asupra căror domnesc. Nicăerĭ ele nu'şĭ caută reazăm în afară.

In 25 de anĭ de Domnie, Carol I n'a putut saŭ, poate, n'a voit să dobândească cel maĭ mic reazăm în iubirea poporuluĭ. Ochiĭ sĕĭ aŭ fost într'una aţintiţĭ spre iubita sa Germanie.

Dinastia Hohenzollern-Sigmaringen a fost chiar pentru neamul nostru cea maĭ mare împiedecare întru îndeplinirea aspiraţiunilor sale naţionale.

Pe când, în alte ţĕrĭ, Tronul reprezintă puntul împrejurul căruĭ se concentră aspiraţiunile unioniste, la noĭ Dinastia este din contra cauza de căpetenie care împiedecă pe România neatârnată de a deveni puntul de gravitaţiune al tuturor Românilor.

Infeodarea Statuluĭ român la politica triplel-alianţe implică părăsirea fraţilor noştri de peste munţĭ carĭ gem sub călcâiul unguresc. In loc să găsească aci un cap de Stat a căruĭ inimă să bată pentru neamul sĕŭ, ĭi vĕd pe Acela care poartă coroana de oţel câştigată prin şiroaie de sânge românesc, unindu-se cu sugrumătoriĭ neamuluĭ lor. Cu venirea luĭ Carol I pe Tronul Românieĭ, a început căderea Românilor de peste munţĭ; în ziua când El şi-a pus pe cap coroana regală, Unguriĭ aŭ ţintuit din noŭ jugul robieĭ pe gâtul a patru milioane de Românĭ.

Aşa dar, din puntul de vedere naţional, Dinastia streină înseamnă: *abdicarea completă a Statuluĭ român la aspiraţiunile unioniste ale neamuluĭ românesc.*

Maĭ mare rĕŭ poate face oare cine-va uneĭ ţĕrĭ de cât de a o aduce în starea de a nu putea să'şĭ urmeze menirea sa istorică?

Eĭ bine! In ast-fel de stare se află astă-zĭ România, graţie Dinastieĭ streine.

Curtezaniĭ şi doritoriĭ de putere n'aŭ de cât să poreclească o asemenea politică cu numele de *politică de raţiune*, eŭ ĭĭ daŭ numele ce merită, chemând'o **trădare naţională.**

Să vedem acum în ce stare am ajuns şi în politica din lăuntru:

Nimic nu este maĭ primejdios pentru un popor şi maĭ ales pentru un popor tînĕr, de cât falşificarea instituţiunilor. Orĭ-ce formă de guvernămînt are părţĭ bune şi rele, dar, pentru ca părţile bune să poată da roadele lor, trebue neapărat ca instituţiunile, fie ele absolutiste saŭ constituţionale, reacţionare saŭ democratice, să fie aplicate cu sinceritate.

O singură şi scurtă ochire asupra celor 25 anĭ de Domnie streină e îndestulătoare spre a arăta că, instituţiunile fundamentale aŭ fost falşificate.

Carol I a jurat Constituţiunea de la 1866; El n'a călcat'o făţiş, ci, a eludat'o pe căĭ piezişe, fugind de respundere.

El a întrebuinţat pe rînd pe tóte partidele şi pe toţĭ bărbaţiĭ noştri politicĭ, i-a uzat şi i-a compromis, pentru a ajunge la scopul sĕŭ: *guvernul personal.*

La orĭ-ce schimbare radicală de guvern, a fost interesul personal al luĭ Carol I în joc.

La 1867 El a adus pe liberalĭ la cârmă, pentru a obţine concesiunea Strussberg.

La 1868 guvernul liberal a căzut şi a fost înlocuit prin cabinetul Dimitrie Ghica-Kogălniceanu, fiind că Germania, care plănuia deja resboiul contra Franciei, menagea pe Austro-Ungaria şi nu voia să permită ca România să neliniştească Monarchia Habsburgilor prin revendicarea Transilvanieĭ.

La 1871 guvernul Ioan Ghica căzu, fiind-că n'a voit să verse sîngele unor tinerĭ generoşĭ carĭ nu puteaŭ suferi în tăcere îngâmfarea nemţească, serbătorind într'un mod sgomotos în mijlocul Bucureştilor, îngenunchiarea Franciel şi insultând durerea Românilor.

Tot la 1871, Carol I s'a prefăcut că voieşte a abdica, spre a avea un minister după placul săŭ şi după bătaia din picior a consuluĭ german.

La 1876, El a cedat de frică dar după câţĭ-va anĭ a isbutit să facă din ministerul liberal un guvern autoritar şi ascultător la ordinile şi la poftele palatuluĭ.

La 1888 Carol I s'a despărţit iar de frică de Ioan Brătianu, după ce îşĭ pregătise un grup de ambiţioşĭ, care s'aŭ prezentat înaintea ţăreĭ şi a Parlamentuluĭ ca oamenĭ de încredere aĭ Regeluĭ.

La 1889 şi 1890, El a format maĭ multe ministere palatiste, şi în fine, în anul acesta, a chemat la putere guvernul actual, pentru a putea să sărbătorească în linişte caraghiosul şi tristul sĕŭ jubileŭ de 25 anĭ de domnie.

Se vede într'un mod lămurit progresiunea spre regimul personal.

Am ajuns dar într'o stare ce reprezintă cea maĭ sfruntată minciună politică:

O Ţară care, în aparenţă, se bucură de instituţiunĭ liberale dar care în realitate geme sub regimul cel maĭ personal, cel maĭ corupător.

Aşa dar, în afară **trădare,** în lăuntru **corupţiune şi minciună.**

Era firesc ca, în mijlocul demoralizăreĭ politice în lăuntru, şi a trădăreĭ naţionale în afară, toate ramurile Statuluĭ şi ale activităţeĭ sociale să fie pătrunse de veninul rĕŭ-făcĕtor al streinismuluĭ.

Aşa vedem că bugetul Statuluĭ s'a împătrit în aceştĭ 25 de anĭ şi că cea maĭ mare parte din cheltuelĭ aŭ fost neproductive, că am ajuns a avea o datorie publică de peste un **miliard** din care, cea maĭ mare parte este în buzunarul bancherilor din Berlin, ast-fel că, la un moment dat, eĭ pot să ne impue voinţa lor.

In aceştĭ 25 anĭ de Domnie streină s'aŭ creat instituţiunĭ de credit a căror întemeiere a fost o sorginte de câştig pentru casa regală;

S'aŭ construit căĭ ferate din puntul de vedere strategic austro-german şi din acela al *gheşefturilor regale* şi nemţeştĭ;

S'aŭ făcut fortificărĭ inutile şi primejdioase, pentru interese streine şi duşmane neamuluĭ nostru;

S'a început rĕzboiul vamal care foloseşte nu industrieĭ române, ci numaĭ streinilor şi maĭ ales Nemţilor şi exploatăreĭ unor fabricĭ în carĭ Regele este interesat;

S'aŭ desfiinţat porturile libere şi s'aŭ încheiat convenţiunĭ comerciale prin carĭ am fost economiceşte aserviţĭ;

In aceştĭ 25 de anĭ streinismul, primind impulsiunea de sus, a pătruns atât de adânc în tot organismul nostru de Stat, în cât armata, şcoala şi maĭ toate instituţiunile culturale aŭ ajuns a lua ca model instituţiunile analoge din Germania.

Ast-fel, încetul cu încetul ne deznaţionalizăm, pe când coloniele şi societăţile germane cresc şi prosperă zilnic în ţara noastră; iar săteanul, talpa Ţăreĭ, acela care îşĭ varsă sudoarea pentru a face pămêntul roditor şi sângele pentru a 'l apăra, săteanul român zace în mizeria cea maĭ cumplită.

In oraşe *înstrăinare*, în sate *mizeria neagră*, iată bilanţul acestor 25 de anĭ în carĭ Dinastia străină s'a agăţat de această nenorocită Ţară sugându'ĭ măduva ca un vampir nesăţios.

Dar pare că în cer luceşte şi o stea pentru Românĭ.

Ceea ce nicĭ unul din noĭ, nicĭ toţĭ împreună n'am putut încă face, Dinastia străină ş'a făcut'o singură.

Halul în care a ajuns a început a ne rezbuna şi în curînd ne va rezbuna cu prisosinţă.

Dunăreanul.

TELEGRAME

ST. SEBASTIEN, 5 Septembre.—Guvernul a decis să adopte puşca prusiană Mauser pentru armata spaniolă.

PETERSBURG, 5 Septembre.—Se asigură că mâine se va face o nouĕ emisiune de 25 milioane ruble în bilete; aceste bilete vor fi garantate printr'un deposit de aur.

Oficialul publică două ucazurĭ, unul care opreşte exportul grîuluĭ din teritoriul transcaspian în Persia şi care desfiinţează obligaţiunea pentru accea de a restitui taxa pentru alcoolul exportat. Aceste măsurĭ sunt destinate a veni în ajutorul populaţieĭ, asigurând aprovisionarea ţăriĭ.

LONDRA, 5 Septembrie. — La întrunirea semestrială a Bănciĭ Englitereĭ, guvernatorul a declarat că nu crede ca Banca să fi suferit vr'o pagubă în urma lichidăreĭ caseĭ Baring.

BUENOS-AYRES, 5 Septembrie.—Fostul preşedinte Balmaceda a sosit la Mendoza (Argentina).

GENUA 5 Septembrie.—Curelariĭ s'aŭ pus în grevă, cerând o sporire de salariŭ şi desfiinţarea lucruluĭ de noapte în zilele de sĕrbătoare. Câţĭ-va patronĭ aŭ cedat; negocierile cu ceĭ-l'alţĭ continuă; se aşteaptă în curînd sfârşitul greveĭ.

APEL CĂTRE CETĂŢENIĬ CAPITALEI

Cetăţenĭ,

Duminică 8 ale curenteĭ Capitala ţăreĭ noastre, va fi chemată să'şĭ asigure eĭ şi ţăreĭ întregĭ o amintire frumoasă şi demnă în faţa străinătăţeĭ.

Duminică, representanţiĭ cultureĭ Balcanice: studenţiĭ Grecĭ, Sêrbĭ şi Bulgarĭ, însoţiţĭ de întregul corp studenţesc Român, vor sosi în capitala României.

Cetăţenĭ,

Ziua de Duminecă are o însemnătate deosebită pentru ţara noastră. Româniĭ şi Statele Balcanice, aŭ fost legate în cursul veacurilor prin comunitatea aceloraşĭ suferinţe, care necontenit le duceaŭ pe ele orbite, slabe şi inconsciente către prăpastia peireĭ, spre a fi şterse din cartea neamurilor. Deşteptate în mijlocul aceşteĭ stărĭ nenorocite, prin impulsiunea ideilor acestuĭ secol, aŭ simţit greutatea lanţurilor ce le ţinea ferecate în întunecimea unor secole de mult stinse pentru Apusul Europeĭ, atuncĭ cu o dorinţă vie şi puternică pentru viaţă, sfărămându-le, s'aŭ îndreptat pe calea cea spinoasă dar măreaţă, calea cultureĭ şi a civilisaţiuneĭ.

Studenţiĭ Românĭ, socotesc, şi de sigur cu dênşiĭ toţĭ Româniĭ, că pe această cale a civilisaţiuneĭ, ţara noastră trebue să ţie un loc demn, un loc între fruntaşĭ.

Cetăţenĭ,

Pentru ca popoarele Balcanice să ne recunoască acest drept, pentru ca ele să ne iubească, trebue ca maĭ întâiŭ de toate să ne poată cunoaşte.

Aceste popoare aŭ trimes spre a ne cerceta în propriul nostru cămin, pe representanţiĭ statuluĭ cel maĭ inteligenţĭ şi maĭ culţĭ: pe studenţiĭ lor Universitarĭ, carĭ nu maĭ târziŭ de cât mâine vor ţine cârma afacerilor în patriele lor.

Aceştĭ studenţĭ, aceştĭ deosebiţĭ trimişĭ, Duminică 8 Septembre, vor intra în capitala Românieĭ.

Comitetul de studenţĭ, ales pentru primirea acestor scumpĭ oaspeţĭ, face în numele întregului corp studenţesc acest apel Românesc, către D-voastră cetăţenĭ aĭ Capitaleĭ, carĭ mâne prin atitudinea ce veţĭ lua, veţĭ representa întregul popor Român.

Cetăţenĭ,

Faceţĭ ca ziua de Duminică să fie o adevĕrată sĕrbătoare pentru oaspeţĭ ca şi pentru Românĭ.

Faceţĭ ca mâne, maĭ mult de cât orĭ când să reiasă în faţa streinilor caracterul poporuluĭ Român: primitor, plin de mândrie că poate primi, entusiast la toate faptele marĭ şi nobile.

Faceţĭ ca studenţiĭ Universitarĭ streinĭ reîntorcêndu-se în patriele lor să ducă cu dânşiĭ o amintire demnă şi neştearsă despre această ţărişoară mică dar măreaţă prin toate ale eĭ.

Cetăţenĭ,

Impreună cu dênşiĭ vor veni şi fraţiĭ noştriĭ colegĭ Ieşenĭ să'şĭ cunoască capitala ţăreĭ lor. Eĭ aduc cu dênşiĭ sentimentele de înfrăţire şi dragoste a Românilor de peste Milcov. La D-voastră dar ne adresăm, căcĭ numaĭ poporul poate face o primire cu adevĕrat Românească.

Comitetul de recepţie.

I. Mendonidi; Em. Antonescu; Dum. Popescu; N. Stoenescu; Calotă; Cihoschi; Costiniu; Aurel Ilîescu; Pantazi; Epureanu Is.

Congresul de la Giurgiu

Pe drum

Cincĭ vagoane duceaŭ tinerimea universitară ieşană şi bucureşteană spre Giurgiu. Trenul mergea în goană printre porumbiştile pitice şi piţigăete, fugind pe câmpia întinsă. In vagoane veselie şi chef mare. Studenţiĭ discută grupurĭ, grupurĭ, râd, povestesc.

Printre eĭ sunt şi eŭ. Sună dulce şi vesel coardele uneĭ vioare, ceia ce măreşte şi maĭ mult dispoziţia bună.

Dupe ce trecem pădurea cea mare de dincolo de Comana, o privelişte măreaţă se desfăşură înaintea ochilor noştri. Trenul fuge pe deal şi putem să privim cu nesaţiu o vale întinsă, nesfârşit de întinsă ce se pierde în zarea albastrie şi foarte depărtată.

Sosirea

La orele 10 şi un sfert trenul, împodobit cu steagurĭ tricolore, se apropie de Giurgiu. De departe se vede gara împodobită cu florĭ, verdeaţă şi steagurĭ. O mulţime enormă aşteaptă pe cheiŭ.

Trenul intră în gară, muzica cântă, urale nesfârşite rĕsună şi pe cheiŭ şi în vagoane. Trenul se opreşte; studenţiĭ se coboară şi o ploaie de florĭ cade peste eĭ. E atâta lume că ceĭ sosiţĭ n'aŭ unde să se coboare.

Gara e împodobită cu verdeaţă şi tricolorul românesc se amestecă cu steagurile sârbeştĭ, greceştĭ şi bulgăreştĭ.

D. Epurescu, în numele Giurgiuvenilor salută pe studenţĭ de bună-venire.

— *Giurgiuveniĭ*, strigă D-sa, *sunt fericiţĭ că oraşul lor a fost menit să devie istoric prin Congresul ce se va ţine. Studenţiĭ vor să pue temelia uneĭ ideĭ marĭ, a confederaţieĭ popoarelor balcanice; temelia se va pune la Giurgiu.*

Termină strigând:

— *Trăiască studenţiĭ Universitarĭ! Trăiască confederaţia balcanică!*

Urale zgomotoase salută cuvintele din urmă.

D-niĭ Bobulescu şi Ieremia Gheorghiŭ, mulţumesc Giurgiuvenilor pentru strălucita primire ce li se face, pentru concursul ce li se dă se primească în mod demn pe camarazĭ lor grecĭ, bulgarĭ şi sêrbĭ.

După aceia pornesc cu toţiĭ la catedrală.

La catedrală

Ca să ajungă aci, parcurg stradele principale în frunte cu muzica, cu steagul societăţeĭ comerciale şi cu delegaţiunea oraşuluĭ. O mulţime enormă îĭ întovărăşeşte în haine de sĕrbătoare.

Când intră în biserică, corul cântă un imn de ocazie. După aceia se celebrează obicînuitul *Tedeum*.

Studenţiĭ grecĭ

La catedrală aştepta deja delegaţiunea studenţilor strĕinĭ.

După *Tedeum* es cu toţiĭ în curtea bisericeĭ. Aci D. Bobulescu în numele studenţilor românĭ, le urează bună venire. Un D. student grec mulţumeşte.

Strigătele de Trăiască Grecia! Trăiască România! rĕsună în aer.

De la biserică merg la alee, de unde se face încvartirarea. Giurgiuveniĭ pe lângă locuinţă, oferă studenţilor şi masa.

Deschiderea Congresuluĭ

In salonul Imperial, Congresul se deschide la orele douĕ şi un sfert, sub preşidenţia D-luĭ Bobulescu. Salonul geme de lume.

In urma uneĭ discuţiunĭ cam viĭ, se alege preşedinte D. Ieremia Gheorghiu, licenţiat în drept şi student în litere la Facultatea din Iaşĭ.

Se alege o comisie care să verifice socotelile congresuluĭ de anul trecut.

D. Cihoschi salută congresul în numele Societăţeĭ studenţilor *Unirea*.

Sosesc studenţiĭ grecĭ purtând steagul.

Urale şi aplause frenetice ţin maĭ multe minute.

D. Preşedinte prezintă pe fie-care delegat.

D. Manicatide citeşte o adresă plină de căldură, pe care studenţiĭ grecĭ o trimete celor românĭ.

Cetirea scrisoareĭ e des întreruptă de aplause sgomotoase.

Abia se termină cu cetirea adreseĭ şi salonul resună de un ura lung.

Sunt studenţiĭ bulgarĭ ce sosesc.

D. *Rados*, preşedintele delegaţiuneĭ greceştĭ, într'un discurs bine simţit, mulţumeşte Românilor pentru invitaţia făcută şi în numele Grecieĭ întregĭ urează prosperitate Românieĭ.

— Trăiască Grecia! respund Româniĭ.

Apoĭ oratorul continuă şi susţine confederaţiunda popoarelor balcanice, ca cel maĭ puternic mijloc de conservare.

Aplausele îl întrerup necontenit.

— *Studenţiĭ românĭ* strigă oratorul *luând iniţiativa de a face să cază prejudiţiile vechĭ ale duşmănieĭ dintre popoare, aŭ repurtat cea maĭ frumoasă victorie şi vor avea recunoştinţa studenţilor din toată lumea.*

— Bravo! Bravo!

— Trăiască Grecia!

— Trăiască studenţiĭ grecĭ!

Bubuia sala.

Termină propuind să se pue bazele uneĭ confederaţiĭ a tuturor studenţilor din peninsula Balcanică.

Această federaţie va pregăti federaţia popoarelor. (aplause frenetice).

D. *Iliescu* rĕspunde prin câte-va cuvinte pline de inimă.

Unul din studenţiĭ bulgarĭ vorbeşte dar nu se aude căcĭ are glasul slab.

D. *Albeanu* delegatul societăţeĭ junimea studioasă medicală felicită pe studenţĭ şi urează congresuluĭ un resultat fericit.

D. M. Manicatide, student în medicină ţine o conferinţă despre *Neorastenie*.

Sunt 4 jum. şedinţa continuă.

*

Giurgiu 6/18 Septembrie 1891.

Şedinţa de ierĭ s'a terminat pe la 5 ore.

După aceia s'aŭ împrăştiat fie-care pe la gazde şi prin oraş.

Studenţiĭ grecĭ şi bulgarĭ aŭ ospătat împreună cu comisia de recepţiune la Imperial.

Seara a fost serată dansantă tot la Imperială; dansul, veselia, antrenarea, aŭ ţinut târziŭ după miezul nopţeĭ. Dănţuitorĭ şi dănţuitoare aŭ fost foarte amabilĭ; dănţuitoarele foarte drăgălaşe.

Studenţiĭ sârbĭ încă n'aŭ sosit. E vorba să vie astă-zĭ de dimineaţă. Se zice că vor veni peste douĕ-zecĭ cu steagul lor.

Pe feţele tuturor citeştĭ entuziasmul zileĭ de erĭ.

Felul cum Giurgiuveniĭ 'şĭ găzduesc musafiriĭ le face mare cinste. Puţiniĭ carĭ n'aŭ fost găzduiţĭ de particularĭ, li s'a dat camere la hotel.

In acelaşĭ timp s'a dat fie-căruia bonurĭ de masă, cu care pot mânca la Imperial saŭ la alte restaurante. Foarte mulţĭ mănâncă la gazdele lor. Streiniĭ sunt obiectul uneĭ atenţiunĭ speciale. Bulgariĭ aŭ sosit abia ierĭ după amizĭ; dar greciĭ sunt sosiţĭ de maĭ multe zile; eĭ aŭ dus-o într'o sărbătoare şi se vĕd foarte entusiasmaţĭ.

D. Rados, sub direcţia căruia a venit delegaţia, e doctor în drept şi secretar al Consiliul de miniştriĭ din Atena. Decĭ pasul făcut de Grecĭ spre o confederaţie balcanică ese din cadrul studenţesc şi ia un caracter oficial din partea Grecilor.

Prima scrisoare cetită erĭ din partea Grecilor, nu e din partea studenţilor, cum v'am scris erĭ, ci din partea rectoruluĭ Universităţeĭ din Atena. Era atâta agitaţie şi sgomot în sală, că am putut să scriŭ greşit.

MANEVRELE GERMANE

MUHLHAUSEN, 5 Septembre. — Impĕratul s'a dus azĭ la Breitberge unde a observat ciocnirea celor douĕ corpurĭ; el a făcut apoĭ critica acesteĭ manevre. — A luat apoĭ la Saalfeld comandamentul corpuluĭ al XI-a pe care'l va conduce mâine.

FRANŢA

Imprumutul rusesc.—Lohengrin.—Discursul luĭ Wilhelm.—Sfârşitul manevrelor.

PARIS, 5 Septembrie.—Se asigură la Bursă că împrumutul rusesc 3% s'a încheiat în mod definitiv; va fi emis la 10 Octombre cu curs de 78½—79½.

Afară de puţine excepţiĭ maĭ toate ziarele constată primirea strălucită a luĭ Lohengrin, şi dovedesc mulţumirea lor că poliţia a împedicat cu atâta energie manifestaţiile. Din 1000 de arestărĭ aproape carĭ s'aŭ făcut, 50 s'aŭ menţinut.

Ziarele sunt foarte aţâţate de discursul Impĕratuluĭ Wilhelm la Erfurth; cea maĭ mare parte cred că acest discurs trebue atribuit releĭ dispoziţiunĭ cauzate de înţelegerea franco-rusească.

VITRY, 5 Septembrie. — D. Carnot a sosit la 9 ore pentru revista trupelor, el a luat loc în tribuna preşidenţială cu ministrul de resbel al marineĭ, al Instrucţiuneĭ publice şi al agricultureĭ. Mulţimea a aclamat pe D. Carnot şi armata; muzicile a cântat Marselieza.

Defilarea trupelor s'a început la 9 ore şi 25, ea a ridicat aclamărĭ din partea mulţimeĭ, maĭ cu seamă în momentul trecereĭ cavalerieĭ.

Aceasta era strînsă la 400 metri de tribună; 16,000 cavalerĭ carĭ o compuneaŭ, aŭ plecat în galop şi s'aŭ oprit d'o dată la 100 de metri de tribună. A fost de asemenea foarte aplaudată o divizie, care înainta în patrat şi regimentele de la graniţă. Un mic accident s'a întâmplat în timpul defilăriĭ artilerieĭ, în urma scufundăriĭ terenuluĭ. Hamurile a treĭ perechĭ de caĭ s'aŭ rupt şi tunurile aŭ remas pe piaţă, dar aŭ fost iute luate.

Mulţimea era de peste 50000 de persoane.

După revistă D. Carnot a distribuit decoraţiunĭ. Apoĭ s'a dat un prânz, D. Carnot a ridicat un toast zicând că dacă linişte, tăria, înţelepciunea şi lealitatea internaţională pot să câştige ţăriĭ amiciţiĭ sincere, pe de altă parte o încredere justificată, în resursele sale este garanţia uneĭ păcĭ, pe care nimenĭ nu vrea să o vază turburându-se, această încredere ne o dă armata, îĭ mulţumesc în numele Francieĭ întregĭ. Toţĭ asistenţiĭ aŭ ascultat în picioare, aŭ aplaudat ultimele cuvinte, principaliĭ ataşaţĭ militarĭ străinĭ aŭ luat parte la dejun. D. Freycinet a mulţumit preşedinteluĭ şi a băut în sănătatea sa.

Cestiunĭ Juridice

Anul judecătoresc 91—92 s'a deschis cu solemnităţile obicinuite.

Discursul de deschidere al D-luĭ procuror general de pe lângă curtea de apel, a făcut o ciudată impresie. El a fost viŭ comentat în cercurile avocaţilor şi a publiculuĭ ce era faţă la solemnitate—şi cu bună dreptate.

Primul preşedinte al curţeĭ de apel, n'a rĕspuns nimic—lucru care de asemenea a fost comentat mult.

Iată care sunt cauzele atât ale impresiunilor variĭ şi ciudate cât şi ale comentărilor acestuĭ discurs de deschidere.

Să ştie că D. Mişu Paleologu, procurorul general de pe lângă curtea de apel, este un om căruia, dacă nu i se poate zice *om politic*, totuşĭ, frecat prin culisele politice ale maĭ tuturor partidelor politice. D-sa urmărea un scop: acela de a se reîntoarce în magistratură cu funcţia de procuror general de curte!

Scriitor la ziarul *Voinţa Naţională*—atuncĭ când 'ĭ se părea că această ideie îĭ surîdea din partea liberalilor-naţionalĭ ce se găseaŭ la putere—redactor şef al *Timpuluĭ*, atuncĭ când i s'a părut că i s'ar realiza acest vis şi prin D. Al. Lahovari, vernescan aprins astă-zĭ, când visul i s'a realizat sub timpul ministeruluĭ Vernescu-Triandafil. D. Mişu Paleologu, n'a găsit nicĭ un alt subiect pentru discursul de deşchidere, maĭ nemerit, de cât *Dreptul de rezistenţă*, subiect simplu, fără importanţă juridică, dar subiect asupra căruia se poate face—şi s'a făcut—multă politică. Tot acest subiect, *Dreptul de rezistenţă*, se poate coprinde în următoarele întrebărĭ: cetăţeanul, poate saŭ nu, are dreptul să reziste autorităţeĭ când faptele acesteia sunt ilegale?—atât ca chestie de doctrină! Al doilea: care este valoarea juridică a jurisprudenţelor *pro* şi *contra* acestuĭ drept de rezistenţă?

Ambele aceste cestiunĭ în starea de astă-zĭ a ştiinţeĭ dreptuluĭ sunt tranşate în sens negativ.

Nu, cetăţeanul n'are dreptul să se constitue judecător al actelor autorităţeĭ, nicĭ să execute aprecierea sa prin rezistenţă; codul penal coprinde capitole întregĭ relative la abuzurile ce pot comite funcţionariĭ de orĭ-ce ramură în exerciţiul funcţiuneĭ lor. Este a rĕsturna ordinea socială admiţând o altă soluţiune. Dar, o faptă a autorităţeĭ e legală, fiind-că e bazată pe o lege, însă acea lege e neconstituţională. Constituţia e o lege a legilor, care nu 'şĭ are tribunalele eĭ, şi care este dată în paza cetăţenilor tuturor! In acest caz, cetăţeanul are dreptul la rezistenţă contra autorităţeĭ ce execută o lege neconstituţională? Instanţele judecătoreştĭ, aŭ dreptul să judece constituţionalitatea uneĭ legĭ? Iată o a doua faţă a cestiuneĭ. La prima întrebare ştiinţa rĕspunde: nu! La a doua, e mare ceartă între autorĭ, şi ceĭ maĭ de valoare autorĭ de drept public rĕspund afirmativ.

Iată tot cadrul subiectuluĭ relativ la dreptul de rezistenţă.

D. procuror general al Curţeĭ de apel nu a tratat acest subiect în mod doctrinal — aceasta e opinia tuturor acelor ce l'aŭ ascultat. Interesul ştiinţeĭ a fost strĕin D-luĭ Paleologu. D-sa l'a tratat în mod politic. D-sa a făcut dintr'acest subiect şi maĭ ales din exemplele ce s'aŭ petrecut în ţara noastră un omagiŭ de recunoştinţă înţelepciuneĭ şi nepărtinireĭ guvernelor D-luĭ Vernescu (dintre care unul l'a adus procuror general) şi a dat un blam faptelor celor-l'alte guverne, pronunţând chiar numele D-luĭ Lascar Catargiŭ în fruntea uneĭ arbitrarităţĭ de asemenea natură. Pentru ce nu s'a ales un exemplu din timpul guvernuluĭ liberal şi nu s'a citat numele unuĭ D. Stătescu saŭ altul? Pentru că pe acest ton, nu avea *astă-zĭ* nicĭ o importanţă lucrul. D-sa a maĭ citat un exemplu în care Curtea de apel din Bucureştĭ secţia a III-a, într'o speţă oare-care a proclamat neconstituţionalitatea uneĭ legĭ şi ca atare, a achitat pe inculpat de infracţiunea comisă contra acesteĭ legĭ. Se şoptea printre auditorĭ că preşedintele secţiuneĭ acesteia pe atuncĭ ar fi fost însăşĭ D. Adolf Cantacuzino, actualul prim-preşedinte, şi că aceasta ar fi fost chiar cauza pentru care D-sa n'ar fi vrut să onoreze cu un rĕspuns pe D. procuror general.

Dar, ceva şi maĭ curios, era tonul cu care a fost recitat acest discurs de către D. procuror general. Plin de energie şi de convingere în partea întâia în care proclama dreptul cetăţeanuluĭ de a resista autorităţeĭ când acesta comite o ilegalitate saŭ o arbitraritate, D. Paleologu o lăsase cu totul, cum se zice, în coarda de jos când a expus partea a doua a subiectuluĭ, acea în care se combătea acéstă părere înlocuind-o prin opinia contrarie, aceea că cetăţeanul trebue să se supue în tot cazul autorităţeĭ şi se lase ca autoritatea să fie controlată, pentru arbitrarităţile şi ilegalităţile, sale de către codul penal şi că instanţele judiciare nu aŭ puterea de a controla constituţionalitatea uneĭ legĭ. Şi cu tot tonul moale, D-sa declară că această din urmă părere este convingerea D-sale personală. Aceasta dovedeşte că vigoarea şi energia din prima teză, eraŭ de natură cu totul politică.

Cu toate acestea, s'o spunem: D. Paleologu a făcut să fie aşteptat de Curte; D. Paleologu nu şi a început discursul până ce n'aŭ venit toţĭ procuroriĭ D-sale de secţiunĭ să-l asiste; D. Paleologu în persoană s'a prezentat la baroul advocaţilor şi a invitat pe toţĭ D-niĭ advocaţĭ să asiste la această solemnitate; D. Paleologu — advocat până ierĭ — şi-a terminat discursul printr'o alocaţie la adresa advocaţilor, dintre care şi-a exprimat mândria că a făcut şi că face parte — cea cĕ dovedeşte că, lăsând la o parte politica, D. Paleologu, în fond este, cum zice francezul: *un brave garçon!*

Gains.

INFORMAŢIUNI

Comitetul de studenţi, aleşi pentru recepţiunea în Capitală a colegilor lor streinĭ şi Ieşenĭ, face un apel călduros la toate societăţile culturale, industriale şi comerciale din Bucureşti, să onoreze primirea oaspeţilor printr'o delegaţiune cu drapelul societăţeĭ la sosirea trenuluĭ în gara de nord Duminică 8 Sept. ora 10 a. m.

*

Comitetul de studenţi aleşi pentru recepţiunea în Capitală a colegilor lor strĕinĭ şi Ieşenĭ, face apel la cetăţeniĭ Capitaleĭ, să binevoiască ca în ziua de Duminică 8 Septembre, când vor intra în Bucureştĭ studenţiĭ peninsuleĭ balcanice şi Ieşenĭ, să arboreze drapelele româneştĭ, ca pentru sĕrbătorirea uneĭ zile de mândrie naţională.

*

Comitetul de recepţiune a studenţilor face un apel călduros la eleviĭ şcoalelor normale, la eleviĭ liceelor şi gimnazielor, ca să bine-voiască ca în ziua de Duminică 8 Sept. să asiste în corpore la gara de nord unde vor sosi studenţiĭ românĭ şi strĕinĭ.

Se afirmă că generalul Vlădescu, a fost chemat la Pallanza pentru a fi numit prefect al Palatuluĭ şi a rĕmâne în această calitate pe lângă Regina.

Curtea de apel secţia II-a, 'şĭ va da deciziunea sa Lunea viitoare în procesul falimentuluĭ Avram Levy.

Camera de punere sub acuzaţie a confirmat erĭ ordonanţa judecătoruluĭ de instrucţie în afacerea Lecca-Popovicĭ, trimeţĕnd înaintea curţeĭ cu juraţĭ pe D-niĭ Victor Lecca, H. Gherghel şi Diaconescu.

De asemenea, camera a respins cererea D-lor Lecca şi Gerghel de a se trimite la juraţĭ şi Popovicĭ-Răcăciune.

In urma cerereĭ D-reĭ Bilcescu, curtea de apel a amânat pentru o altă zi depunerea jurământuluĭ D-sale ca advocat în baroul capitaleĭ.

Duminecă 8 Septembrie, orele 2 p. m. sunt rugaţĭ toţĭ D-niĭ pensionarĭ civilĭ, militarĭ, vĕduve şi orfanĭ a se întruni la societatea de arme, gimnastică şi dare la semn de pe cheiul Dâmboviţeĭ, în scop d'a continua cu discuţia statutuluĭ şi alegerea comitetuluĭ definitiv.

Luna viitoare va apare în Capitală un jurnal în limba germană. sub titlul; *Rumänische Wochenschift*, organ care se va ocupa de cestiunĭ politice, economice, de comerciŭ, de industrie, de teatru, de arte şi de literatură. Acest noŭ ziar va fi dirigiat de D. *Max Reinger*, jurnalist german îndestul de cunoscut.

In ceea-ce priveşte colaboratoriĭ, eĭ vor fi aleşĭ printre numele cele maĭ cunoscute din diferitele branşe de care se va ocupa numitul ziar.

REFORMELE D-luĭ PONI

§ VI **Intreţinerea învĕţământuluĭ primar.**

Art. 48.—Intrucţiunea primară este în sarcina statuluĭ întru tot cea-ce priveşte:

1. Apuntamentele personaluluĭ învĕţător;
2. Apuntamentele şi desdăunările de transport a personaluluĭ inspectoral;
3. Cheltuelile pentru materialul didactic, registre, imprimate, etc. necesare şcoaleĭ.

In sarcina comunelor vor fi:

1. Construcţiunea saŭ chiria şi întreţinerea localuluĭ de şcoală şi a locuinţeĭ directorilor şcoalelor urbane şi învĕţătorilor şcoaleĭ rurale;
2. Cheltuelile pentru facerea, întreţinerea şi reînoirea mobilieruluĭ şcolar;
3. Cheltuelile pentru încălzitul şi luminatul şcoaleĭ;
4. Remunerarea oamenilor de serviciŭ necesarĭ şcoaleĭ.

Aceste cheltuelĭ se vor înscrie între cheltuelile obligatoare ale comunelor. In cas de refus saŭ de insuficientă a sumelor înscrise, Revizorul va raporta ministeruluĭ de instrucţiune, care va judeca dacă este loc de a cere ca autoritatea administrativă competentă să înscrie din oficiŭ sumele în budgetul comunelor.

Comunele sunt obligate să plătească sumele de maĭ sus destinate şcoaleĭ la timp şi în mod regulat conform instrucţiunilor date de Minister.

In cas de refus, Casierul central va opri din casa comunală suma prevĕzută, care se va încredinţa învĕţĕtoruluĭ prin comitetul permanent al judeţuluĭ.

Art. 49.—In cas când şcoela ar avea mijloace propriĭ, provenite din donaţiunĭ, legăturĭ etc., acelea vor fi afectate la întâmpinarea cheltuelilor ce cad în sarcina comunelor, dacă donatoriĭ nu aŭ dispus alt-fel.

CAP. III

Prepararea corpuluĭ didactic primar

Şcoalele normale. primare

Art. 50.—Pentru prepararea corpuluĭ didactic primar vor servi şcoalele normale primare.

Şcoalele normale primare sunt aşezăminte publice, a căror misiune este de a forma institutorĭ, institutoare, învĕţătorĭ învĕţătoare şi institutoare pentru grădinile de copiĭ.

Art. 51.—Şcoalele normale primare se împart în:

a) Şcoale normale primare de institutorĭ:

b) Şcoale normale primare de institutoare;

c) Şcoale normale primare de învĕţătorĭ, şi

d) Şcoale normale primare de învĕţătoare şi institutoare pentru grădinele de copiĭ.

Şcoalele normale de institutorĭ formează corpul didactic pentru şcoalele primare urbane de băeţĭ; şcoalele normale de institutoare formează corpul dicactic pentru şcoalele primare urbane de fete; şcoalele normale de învĕţătorĭ formează corpul didactic bărbătesc pentru şcoalele primare rurale; şcoalele normale de învĕţătoare şi institutoare pentru grădinile de copiĭ formează corpul didactic femeesc pentru şcoalele primare rurale şi pentru grădinile de copiĭ.

Art. 52.—Toate şcoalele normale primare sunt institute cu internate. Eleviĭ şi elevele şcoalelor normale de institutorĭ, de institutoare, şi de învĕţătoare şi institutoare pentru grădinile de copiĭ sunt toţĭ internĭ, parte bursierĭ, parte solvenţĭ. Eleviĭ şcoalelor normale de învĕţătorĭ sunt toţĭ internĭ şi bursierĭ.

Art. 53.—Fie-care şcoală normală de institutorĭ şi de institutoare va fi prevĕzută cu o şcoală de aplicaţie primară urbană; fie-care şcoală normală de învĕţătorĭ şi de învĕţătoare şi institutoare pentru grădinĭ de copiĭ va fi prevĕzută cu două şcoale de aplicaţie, din care una primară urbană cu clase separate şi alta primară rurală cu clasele unite sub un singur învĕţător.

Unde înfiinţarea uneĭ şcoale de aplicaţie nu e alt-fel posibilă, se anexează pe lângă internatul şcoaleĭ normale un internat de maximum 60 copiĭ, din carĭ jumătate bursierĭ, când şcoala are tip urban, iar toţĭ bursierĭ când şcoala are tip rural.

Fie-care şcoală normală de învĕţătoare şi institutoare pentru grădinile de copiĭ va fi prevĕzută şi cu o grădină de copiĭ.

Art. 54.—Admisiunea elevilor şi elevelor în şcoalele normale se face numaĭ prin concurs şi cu condiţiunile următoare;

a) Pentru şcoalele de institutorĭ pot concura, şi numaĭ pentru clasa I, absolvenţĭ a 4 clase de gimnasiu clasic saŭ real saŭ de seminar; iar materiile concursuluĭ vor fi cele predate de opotrivă în tustrele numitele categoriĭ de şcoale secundare, lăsându-se la o parte acele materiĭ, care se predaŭ numaĭ în una saŭ cea-l'altă din acele şcoale.

b) Pentru şcoalele de institutoare pot concura, şi numaĭ pentru clasa I, absolventele şcoalelor secundare de fete şi a 4 clase din şcoalele normale de învĕţătoare; iar materiile concursuluĭ vor fi cele predate de o potrivă în ambele categoriĭ de şcoale.

c) Pentru şcoalele de învĕţătorĭ şi învĕţătoare pot concura, şi numaĭ pentru anul preparatnr saŭ clasa I, absolvenţiĭ şi absolventele cursuluĭ primar elementar urban şi rural; iar materiile concursuluĭ vor fi cele ale cursuluĭ primar elementar.

Absolvenţiĭ a 4 clase de seminar pot concura pentru clasa III-a a şcoalelor normale de învĕţătorĭ.

Art. 55.—Concursul se ţine, pentru şcoalele normale de institutorĭ şi institutoare, în Iaşĭ, Bucureştĭ şi Craiova, înaintea aceleiaşĭ comisiunĭ numite de Minister; pentru şcoalele de învĕţătorĭ şi învĕţătoare în localurile fie-căreĭ şcoale înaintea uneĭ comisiunĭ compuse din profesoriĭ şcoaleĭ sub preşedinţa unuĭ delegat al Ministeruluĭ.

In şcoalele normale de învĕţătorĭ nu sunt admisibilĭ de cât fiĭ de românĭ plugarĭ.

Regulamente speciale şi amănunţite vor precisa toate condiţiunile cele-l'alte, de admisibilitate, epoca, numĕrul probelor şi procederile concursuluĭ.

Art. 56.—Durata studiilor în şcoalele primare este:

a) Pentru şcoalele normale de institutorĭ, treĭ anĭ de cursurĭ şi un an de aplicaţiune;

b) Pentru şcoalele normale de institutoare, treĭ anĭ de cursurĭ şi un an de aplicaţiune;

c) Pentru şcoalele normale de învĕţătorĭ şi de învĕţătoare şi institutrice pentru grădinele de copiĭ un an preparator în care se repetă materiile învĕţământuluĭ primar, patru anĭ de cursurĭ şi un an de aplicaţiune.

Elevele anuluĭ de aplicaţiune a şcoalelor normale de învĕţătoare fac practica pedagogică atât în şcoalele primare de aplicaţiune cât şi în grădina de copiĭ.

Art. 57.—Programele tuturor şcoalelor normale vor cuprinde, în vederea cultureĭ generale şi special pedagogice a viitorilor membri aĭ corpuluĭ didactic, următoarele studiĭ:

1. Religiunea,
2. Limba şi literatura română,
3. Noţiunĭ de istoria universală şi în special din istoria Românilor,
4. Geografia,
5. Matematica,
6. Ştiinţele naturale şi fizico-chimice,
7. Igiena.

8. Caligrafia şi desemnul,
9. Musica,
10. Gimnastica,
11. Limba francesă,
12. Pedagogia cu ştiinţele eĭ auxiliare şi practica pedagogică.

Pe lângă studiile enumerate, se vor maĭ preda în mod obligatoriŭ :

1. In şcoalele normale de băeţĭ: noţiunĭ de drept constituţional şi administrativ şi Instrucţiunea militară.
2. In şcoalele normale de fete: economia domestica şi lucrul de mână.
3. In şcoalele normale de institutorĭ şi institutoare limba germană.
4. In şcoalele normale de învĕţătorĭ: medicina populară, cunoştinţe de agronomie şi zootechnic practica agricolă şi lucrărĭ manuale în ateliere.

Art. 58.—Eleviĭ tuturor şcoalelor normale primare trec în fie-care clasă, la finea anuluĭ şcolar, un examen general.

Art. 59.—După terminarea cursuluĭ întreg al acelor şcoale, ele se supun unuĭ examen general de materiile percurse în şcoală. Acest examen se face înaintea uneĭ comisiunĭ compuse din corpul didactic al şcoaleĭ unde elevul a urmat şi pe un delegat din partea Ministeruluĭ în persoana unuĭ profesor de Universitate, eventual a alteĭ persoane, ce cunoaşte bine organisaţia şcoalelor normale. Delegatul Ministeruluĭ se numeşte pe cel puţin treĭ anĭ consecutivĭ. El este preşedintele comisiuniĭ.

Art. 60.—Examenul general, la fiecare şcoală normală, se face prin probe de treĭ speciĭ:

a) Probe în scris;
b) Probe orale;
c) Probe de practică pedagogică.

Art. 61.—Regulamente speciale şi amănunţite vor determina atât regulele de promoţiune, din clasă în clasă a elevilor, cât şi notele ce trebue să obţină la examenul general pentru a putea fi proclamaţĭ „absolvenţĭ“, neputând notele să fie maĭ micĭ de cât cele admise pentru promovare.

Art. 62. — Sunt scutiţĭ de serviciul permanent în oştire eleviĭ şi absolvenţiĭ şcoalelor normale primare de institutorĭ şi învĕţătorĭ. In fie-care din aceste şcoale se va preda instrucţiunea militară sub controlul ministeruluĭ de resboiŭ; iar eleviĭ fiind obligatoriŭ înscrişĭ în controalele armateĭ încă de la primirea lor în şcoalele normale, vor avea la terminarea cu succes a studiilor, gradul la care vor fi consideraţĭ apţĭ în urma esamenuluĭ militare.

Art. 63.—Corpul didactic de la toate şcoalele normale primare se recrutează dintre licenţiaţĭ de Universitate. Corpul didactic al şcoalelor normale de băeţĭ esclusiv bărbătesc; acel al şcoalelor normale de fete este parte bărbătesc parte femeesc preferêndu-se la condiţiunĭ egale, femeile înaintea bărbaţilor.

Art. 64.—Catedrele şcoalelor normale primare se ocupă prin concurs. Probele concursuluĭ atât ştiinţifice cât şi pedagogice vor consta din probe înscris, probe orale şi probe de practică pedagogică. Media generale trebue să fie cel puţin 7 din maximum de 10 puncte, pentru ca concurentul să poată fi numit profesor.

Locul, ziua şi programa concursuluĭ vor fi s'abilite de Minister şi publicate prin *Monitorul Oficial* cu treĭ lunĭ pline înaintea zileĭ fixate pentru concurs.

Juriul examinator se va compune din treĭ membri numiţĭ de Minister în preziua concursuluĭ, doĭ dintre profesoriĭ de Universitate şi al treilea va fi saŭ inspectorul general al învĕţămêntuluĭ primar şi normal saŭ directorul din Minister şi aceluiaşĭ învĕţămênt.

Art. 65. — Pentru catedrele ge musică gimnastică, desemn şi caligrafie, Ministerul va stabili calităţile speciale ce se cer de la aspiranţĭ pentru a fi admişĭ la concurs, primindu-se pentru aceste catedre şi absolvenţiĭ şcoalelor normale primare, carĭ aŭ titlul definitiv şi aŭ funcţionat cu zel şi succes cel puţin 5 anĭ neîntreruţĭ în învĕţămêntul primar.

Art. 66. — Titulariĭ cursuluĭ preparator al şcoalelor normale de învĕţătorĭ şi învĕţătoare se numesc de Minister saŭ dintre institutoriĭ absolvenţĭ aĭ şcoalelor normale de institutoriĭ şi institutoare saŭ dintre institutoriĭ ce aŭ obţinut acest titlu în virtutea art, 82 al. 2 din presenta lege. Titulariĭ cursuluĭ preparator sunt în numĕr de doĭ.

Art. 67. — Institutoriĭ şi învĕţătoriĭ şcoalelor de aplicaţie se numesc dintre absolvenţiĭ ceĭ maĭ distinşĭ de la aceiaşĭ şcoală normală.

Art. 68. — Numirea titularilor cursuluĭ preparator şi a institutorilor şi învĕţătorilor şcoalelor de aplicaţie se va face după recomandarea directoruluĭ şcóleĭ de aplicaţie.

Art. 69. — Profesoriĭ ceĭ maĭ distinşĭ aĭ şcoalelor normale primare se vor trimite succesiv pe la cele maĭ renumite şcoale normale străine pe cheltufala Statuluĭ, pe timp de un an, spre a se perfecţiona asistând la cursurile din acele şcoale.

Va urma.

Rĕsărit de Lună

Cele din urmă luminĭ roşiatice se stingeaŭ la apus, dar cerul sta luminat de o lumină misterioasă; încă nu se vedéŭ stele, cu toate acestea noaptea trebuia să fie una din cele maĭ frumoase ce s'aŭ vĕzut pe lume.

Marea părea întunecată subt cerul luminat: pămêntul brun nu maĭ avea nicĭ umbră nicĭ reflecte; tot malul măreĭ era numaĭ o masă enormă, un bloc de granit pustiŭ şi ameninţător.

De-alungul stâncelor, de care se sfărîmaŭ valurile cu o mişcare şi un sgomot ce nu se maĭ sfîrşiaŭ, era poteca pe care treceaŭ rariĭ călătorĭ şi vitele jumĕtate selbatice.

Un bărbat se plimba încet, cu capul în jos, gândindu-se, nu la ceia ce se desfăşura înaintea ochilor luĭ, dar la ce vedea cu ochiĭ minţeĭ. Gându-ĭ era plin de amărăciune.

Anĭ de zile trăise colo sus, într'o văgăună de stâncă, cu nevastă-sa pe care o iubea. Eraŭ fericiţĭ, saŭ cel puţin credeaŭ aşa. Apoĭ aŭ început să se certe. Tot se iubeaŭ, dar nu maĭ puteaŭ să trăiască împreună.

Atuncĭ să se despartă! Să'şĭ ia remas bun pentru tot-d'auna? Să trăiască despărţiţĭ, aducându'şĭ aminte cu jale de fericirea ce nu era să o maĭ aibă!

Lucrul acesta 'l hotărîseră chiar în ziua aceia, pe când razele soareluĭ de foc, frigând piatra praguluĭ, trimitea în locuinţă-le seracă un roiŭ de muşte supărătoare.

— Eĭ bine, m'am săturat, am să mĕ duc! zise ea, ca să pue capăt certeĭ.

— Du-te, de vreĭ! rĕspunse el; mâinile i se muiaseră, mintea obosise de atâta ceartă şi neodihnă.

Şi acuma se gândea că ea se duce şi că el remâne singur....

El mergea de-alungul coasteĭ; piciorul-ĭ nu se împedica de piatra stâncilor, căcĭ cunoştea bine drumul; dar inima-ĭ era sdrobită de durere.

Cerul se lumină şi maĭ tare; aĭ fi zis că o lumină albă şi lăptoasă are să'l lumineze tot. Omul se uită la el cu ochiul distrat. Era frumos, duios şi mişcător ca lacrămile unuĭ copil, căruia nu s'a făcut pe voe; dar nu voia să fie mişcat de nişte lucrurĭ ce nu'l priviaŭ. Nu-ĭ era destul necazul luĭ? Ce'ĭ păsa de natură?

Se întoarse cu spatele spre resărit şi iar porni la drum.

O formă omenească se cobora dinspre sat, pe poteca povîrnită. Ridicând ochiĭ bărbatul o vĕzu.

Nu era întunecoasă şi nehotărîtă ca poteca pe care venia: părea scăldată într'o lumină dulce şi plutitoare.

Era ea.

Ce maĭ vrea cu el? Venia iar să se certe cu el?

Se întoarse cu spatele, nevoind să o vază; aşa era de amărît.

Ea umbla repede şi luĭ îĭ era ruşine să iuţească pasul, să nu se crează că o ia la fugă; ea îl ajunse repede.

— Bărbate, zise ea încet de tot.

El simţi că i se moaie inima, că îĭ trece mânia.

— Eŭ am fost de vină, eŭ am fost vinovată în toate; sunt rea şi arţăgósă, nu ştiŭ ce am, trebue să fiŭ bolnavă.... dar nu pot să mĕ duc!... Nu vreaŭ să te las.... te iubesc maĭ mult ca viaţa.... Am să mĕ îndreptez, am să mĕ fac bună; dar iartă-mĕ! Oh, iartă-mĕ!

Şi el întoarse capul. Cum să nu'l întoarcă.

Şi în minutul acela, luna luminoasă, ce se ridicase pe cer, îĭ năpădi de lumină: ca la lumina zileĭ vĕzu faţa celeĭ pe care o iubea....

Da... tot o iubea, vedea bine acuma, faţa udă de lacrămĭ, îndulcită de mâhnire, înnobilată de duioşie!...

Şi o cuprinse cu braţele.

Nu'şĭ spuseră lucru mare; de mult îşĭ spuseseră tot; dar cum eraŭ lipiţĭ unul de altul, simţiră că certurile lor nu eraŭ nimic, că dragostea le era vecĭnică, şi că fericiţĭ saŭ nefericiţĭ împreună trebuiaŭ să remâe uniţĭ până la moarte, pentru că nu puteaŭ să trăiască unul fără de altul.

Şi, fără să'şĭ vorbească, plinĭ de bucurie mare şi cu ochiĭ muiaţĭ de lacrămĭ, multă vreme se uitară la luna luminată ce asvîrlea peste apa măreĭ valurĭ de lumină argintie.

H. Greville.

O LACUNA

Domnul Ministru al instrucţiuneĭ a dat un ordin circular către D-niĭ Revisorĭ Şcolarĭ şi către D-niĭ prefecţĭ de judeţe, ca se stăruiască pentru facerea unor tablourĭ statistice, de unde voeşte D-sa se aibă cunoştinţă, de numĕrul copiilor de ambele secse, care aŭ ajuns vrâsta de a frequenta şcoala etc. etc. Din cele patru formulare înaintate învĕţătorilor, voĭ lua numaĭ tabloul litera A., pentru aĭ arĕta defectuositatea sa.

Acest formular este destinat a constata numĕrul copiilor în vrâstă de şcoală primară, din fie-care comună. Domnul Ministru a ordonat să se estragă din registrele stăreĭ-civile nâscuţiĭ cuprinşĭ între aniĭ 1880 şi 84. Apoĭ să se urmărească care din născuţĭ trăesc până astă-zĭ. De şi m'am silit a înţelege, însă n'am putut afla deslegarea următoareĭ chestiunĭ:

Legea cere ca copilul se frequenteze şcoala rurală de la începutul anuluĭ al 8-lea şi până la terminarea anuluĭ al 12-lea, decĭ timp de 5 anĭ. Tot legea cere ca în aceştĭ 5 anĭ să facă copilul 6 clase, căcĭ şcoala rurală din nenorocire se deosibeşte de cea urbană, avênd şase clase. De aci se vede destul de clar o contra-zicere în însuşĭ legea; căcĭ în cincĭ anĭ nu se pot face şase clase. Din această cauză Domnul Ministru al Instrucţiuneĭ, nu va găsi în tablourile litera A. din întreaga ţară, colona claseĭ a VI nicĭ un singur elev. Dar când se maĭ întâmplă ca copiĭ să rĕmână repetenţĭ, atuncĭ nu pot fi de cât în a III-ea saŭ a IV-tra clasă, când aŭ împlinit vêrsta de 12 anĭ.

Din această cauză în colona claselor a IV şi a V-cea nu vor figura de cât foarte puţinĭ elevĭ.

Ar trebui ca şi la ţară să fie o programă cu patru clase primare; iar copii să fie obligaţĭ a frecueta şcoala, începênd de la 7 anĭ împliniţĭ şi până la absolvirea şcoaleĭ.

In clasele a III-a a IV, V şi VI, sunt mulţĭ elevĭ care frecuentă şcoala rurală, însă în tabela litera A, se vor găsi foarte puţinĭ trecuţĭ, din cauză că maĭ toţĭ eleviĭ acestor clase, sunt maĭ marĭ de cât 12 anĭ.

Ar fi trebuit ca D. ministru respectiv, să formeze tablourĭ în care să se fi putut trece şi copii născuţĭ cu treĭ anĭ în urmă de 1880.

Tot în tabelele litera A se observă că nu pot fi trecuţĭ maĭ mulţĭ născuţĭ pe un an de cât 119. Sunt însă comunĭ din ţară unde numĕrul născuţilor dintr'un an se poate ridica şi până la 300 — Unde vor fi înscrişĭ aceştia? — Trebuia dar maĭ multe exemplare la asemenea comunĭ.

V. Axenti
Invĕţătorul şcoaleĭ din Răpicenĭ, judeţul Botoşanĭ

ULTIME INFORMAŢII

STAREA REGINEĬ

Citim în *Neue freie Presse*:

VENEŢIA, 4 Septembrie.—Regina Românieĭ, însoţită de Regele, de prinţul şi principesa de Wied, a plecat la 10 jum. la Pallanza cu un tren separat compus din treĭ vagoane de ale curţeĭ române.

Regina, a căreĭ stare îţĭ inspiră milă, şedea rezemată fără nicĭ o putere într'un fotoliu dus de patru lacheĭ. Ea salută cu greŭ cu batista.

Obrajiĭ săĭ sunt acoperiţĭ de o roşaţă ciudată şi ochiĭ ard ca în frigurĭ, în vreme ce dinţiĭ sunt strânşĭ convulsiv. Bolnava a trebuit să fie dusă în braţe la vagon şi imediat trenul ieşi din gară.

Din isvor sigur aflăm că Regele va sta foarte puţin la Pallanza; atât numaĭ până când vila Schweir va fi aranjată cum se cuvine.

Acelaş ziar scrie:

Ce feĭ va fi fiind boala de care suferă Regina, în această privinţă chiar părerile medicilor specialiştĭ chemaţĭ la dânsa sunt diferite.

Uniĭ credeaŭ la început într'o isterie de un grad înalt; alţiĭ că e o boală femeiască periculoasă; în vreme ce ceĭ d'al treilea recunoscură indiciile *unuĭ început* **de tuberculoză cerebrală.**

Unuĭ Domn, care ceruse ministruluĭ caseĭ regale (?) informaţiunĭ autentice asupra boaleĭ Regineĭ, i se rĕspunse ca să nu stăruie în cererea sa, căcĭ ea nu i se poate îndeplini.

Adevĕrata stare a Regineĭ e cunoscută numaĭ de Regele şi de mediciĭ consultaţĭ. Orĭ cum ar fi, e lucru sigur că poeta regală suferă de o turburare serioasă a sistemuluĭ nervos. In hotelul „Danieli“ trebuia să domnească zi şi noapte o tăcere mormântală. Cele maĭ micĭ incidente din jurul sĕŭ puneaŭ pe Regina în ultimele zile într'o agitaţie violentă. Ea nu putea suferi în jurul sĕŭ pe nimenĭ altul de cât pe Regele şi pe principele de Wied.

Ea zicea vechiuluĭ sĕŭ camardiner Hirsch, orĭ de câte orĭ intra cu medicamente saŭ cu ceva întăritor: *„Dragă Hirsch, lasă-mĕ o dată în pace. Venirea D-tale mĕ nelinişteşte. Te rog lasă-mĕ singură.“* . . . .

Când Regina fu adusă la gara din Venezia, un fior de groază trecu printre asistenţĭ la vederea eĭ.

—⁎—

In privinţa prezenţeĭ Principeluĭ Ferdinand la Paris, se zice că El ar fi întreprins această călĕtorie într'un scop de peţitorie.

Ar fi vorba de o căsărie a Principeluĭ cu o principesă din **Casa Orleans.**

Pare că în Anglia îĭ s'a închis uşa în nas, de aceea Ferdinand voeşte să'şĭ încerce norocul pe lângă o principesă franceză.

—⁎—

Pare că intrarea D-luĭ Al. Lahovary în cabinet întâmpină o opunere energică din partea grupuluĭ. vernescan.

In orĭ-ce caz, nimic nu se va face până la reîntoarcerea Regeluĭ.

Peste câte-va zile D. Al. Lahovary va pleca la Paris pentru a reconduce pe fiul sĕŭ la şcoală.

—⁎—

D. Vernescu, care era aşteptat mâine în capitală, a anunţat că nu se va întoarce de cât pe la 12 ale luneĭ curente.

—⁎—

Ni se spune că Consiliul de Miniştri, luând erĭ în cercetare modul cum ministeriul Domeniilor a aplicat legea vênzăreĭ bunurilor statuluĭ în privinţa moşieĭ Dridu, a cerut avizul Consiliuluĭ de avocaţĭ asupra interpretaţieĭ ce este de dat acesteĭ legĭ.

Aflând amănunte, vom reveni.

—⁎—

D. Constantin Exarchu a plecat saŭ pleacă astă-zĭ în streinătate.

Ce o fi oare şi această călĕtorie a ministruluĭ de externe?

Afla-vom adevĕratul scop al călĕtorieĭ prin căĭ şi ştirĭ *posterioare?*

—⁎—

In urma avizuluĭ comitetuluĭ consultativ al Mareluĭ stat-major, ministerul de rĕzboiŭ a aprobat ca carte didactică *Ştiinţa Armelor* de M. Elian de la Gruea, pentru a fi întrebuinţată în şcolile şi corpurile de armată.

—⁎—

Operaţiile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 5 Septembrie 1891.

Grâŭ de $54^1/_2$ lbr. $11{,}92^1/_2$; orz de $44^1/_4$ lbr. 6,55, orz de 45 libre 6,75, orz de $45^3/_4$ lbr. 6,85; grâŭ de $59^1/_2$ lbr. 16,15, grâŭ de $55^1/_4$ lb. 12,25, grâŭ de 55 lbr. 12,60 grâŭ de $57^1/_2$ lbr. 14 leĭ, grâŭ de $53^3/_4$ lbr. 12,30.

—⁎—

Aflăm apropiata căsătorie a sublocotenentuluĭ Petre Palladi cu Domnişoara Eleonora Ghika. Logodna a avut loc Dumineca trecută în Iaşĭ.

Urăm tinerilor logodiţĭ toate fericirile.

—⁎—

Soldatul Cojocaru, care evadase din arestul militar, a fost prins la Giurgiu şi adus azĭ în capitală, într'o stare de plâns din cauza bătăieĭ ce a suferit.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3.20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1.37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3.32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 39 p. m., din Craiova, 4.04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4.03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Şmârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3.55 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.
Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.